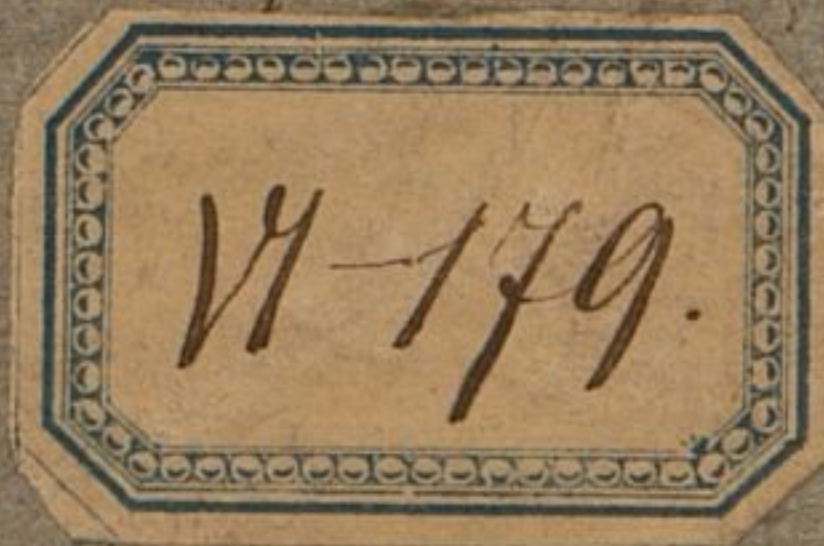

Occasionalia VI-179.
potissimum carmina
vol. Fafe. 19. ~~179~~

Centuria ~~quatuor~~ quinque.

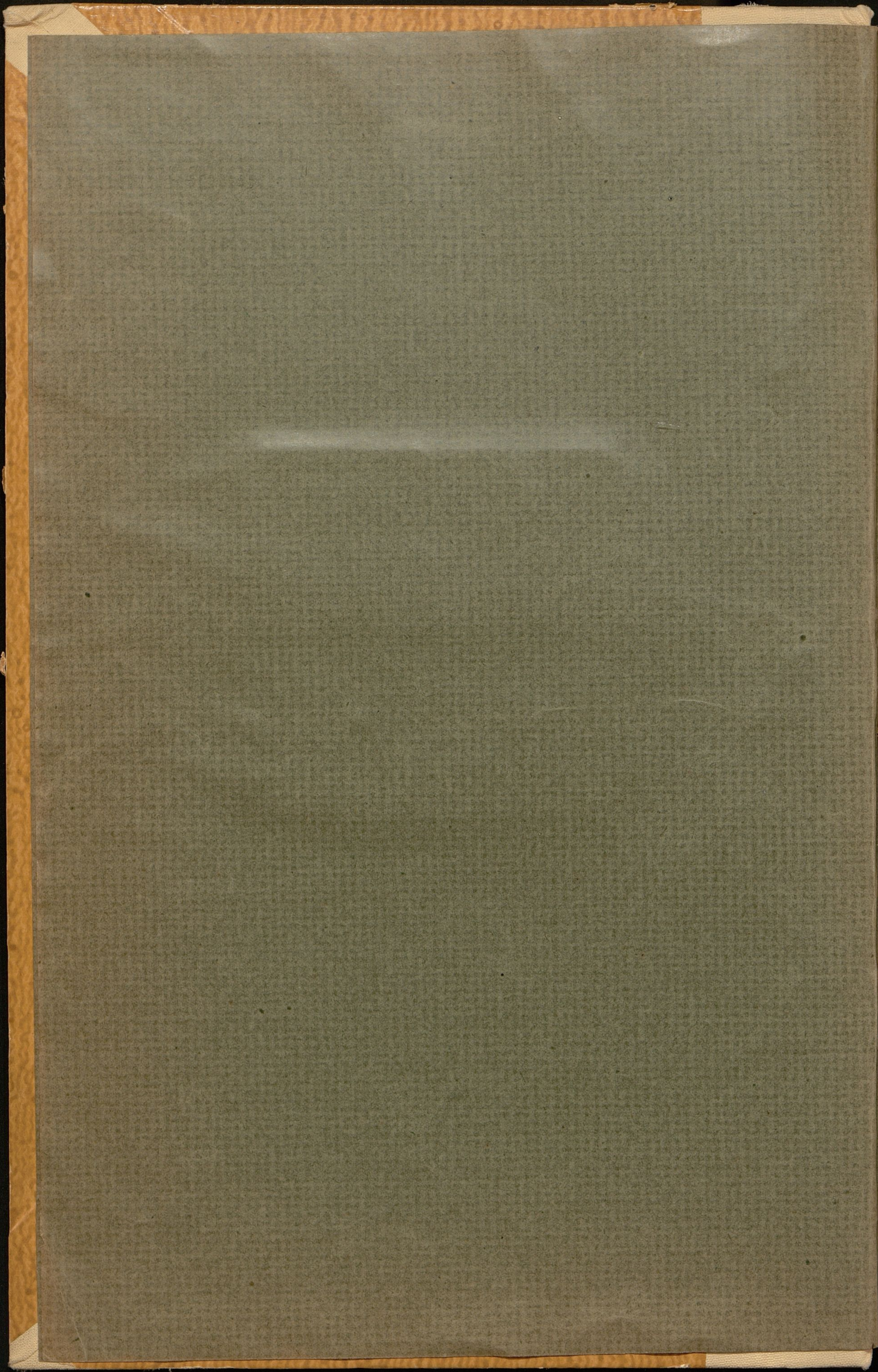
Unq

SOLENNE GRATULATORIUM,
SERENISSIMO AC POTENTISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO, DOMINO
FRIDERICO
GUILIELMO,

MARCHIONI BRANDENBUR-
GICO; SACRI ROM. IMPERII ARCHICA-
RARIO ET ELECTORI SEPTENVIRO,

Magdeburgi, Prussiae, Juliae, Cliviae,
Montium, Stetini Pomeranorum, Cassubiorum, Vanda-
lorum Crosnaeq; ac Carnoviae in Silesia DUCI, PRINCIPI Hal-
berstadtensi & Mündensi. BURGGRAVIO Norimbergensi,
COMITI Marcae & Ravenspergi. DOMINO
Ravensteini &c.

DOMINO SVO CLEMENTISSIMO.
NUTRITIO STUDIORVM SVORVM OPTIMO, MAXIMO.

Cum EI

Natus HAERES MASCULUS esset,
*devotissime institutum, peractumq; publice Witte-
berga Feria tertiâ Paschatis*

SERENISS. CELSITUD. EJUS

Alumno subjectissimo

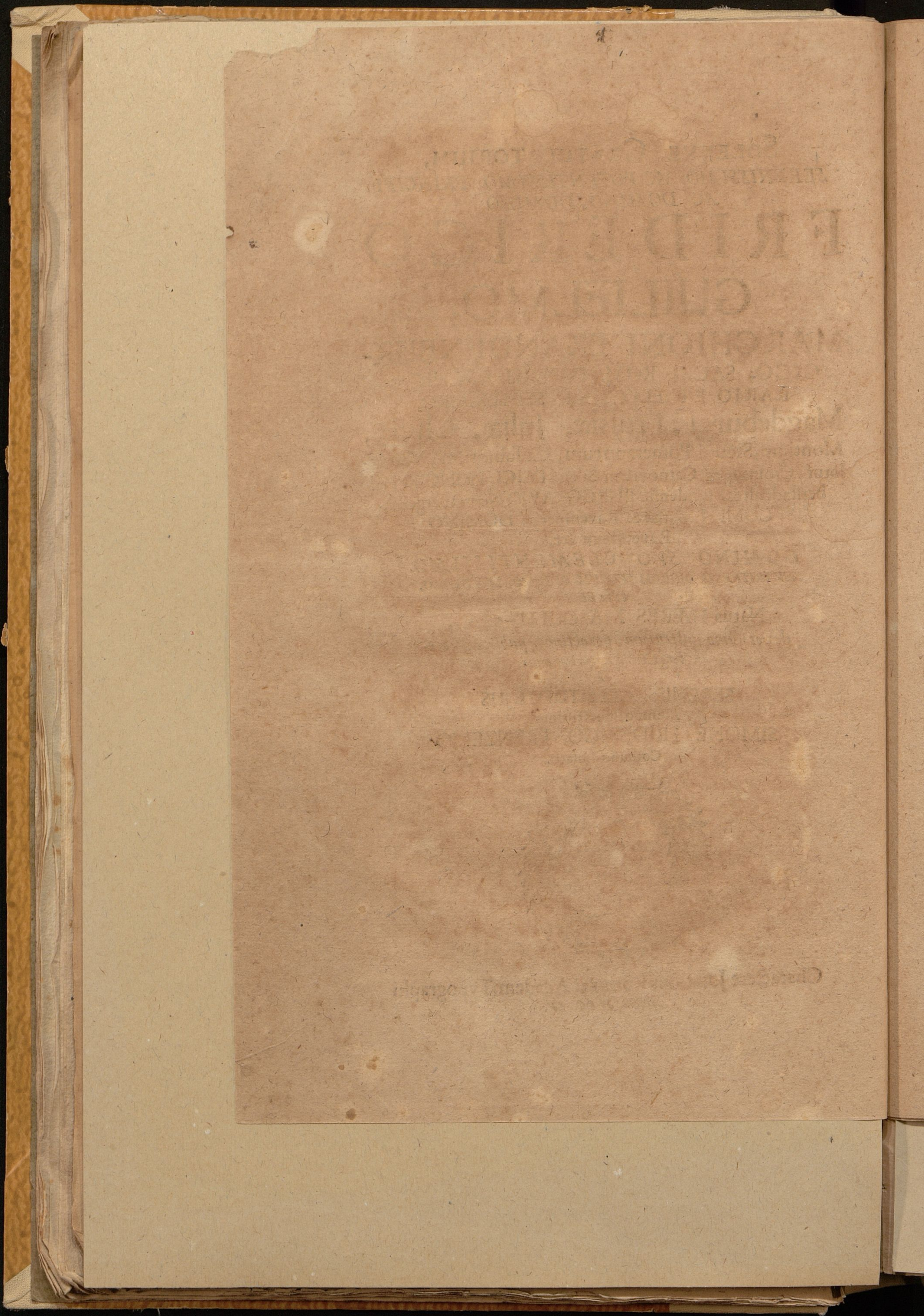
SIMONE FRIDERICO FRENZELIO

Cotbusio-Lusato.

Charactere JOHANNIS RÖHNERI Academ. Typographi
ANNO M DC. LV.

RECTOR

ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS

ANDREAS KUNADUS

SS. Theol. Doctor & Professor Publicus, Consistorij Ecclesiastici Assessor, & Electoralium Alumnorum Ephorus,

CIVIBVS ACADEMICIS S. P. D.

Non tam cogendum in ar-
ctum officium Oratoris est, ut ei non
nisi in curijs atque judicijs locus sit,
cum aut disceptat causas, aut svadet uti-
lia: vel ubi honesta vehenda laude & commendanda sunt; reprehendenda turpia, & adducenda in odium, Latius patet, & ubicunq; dicendi occasio est, ibi & sibi vindicat partes. Itaq; gratulationibus etiam, & faustis ominibus fungitur; & quod in nuptiis, in puerperijs, & alijs istiusmodi causis, Poëtæ frequenter carmine, id ille suo opere agit. Si voluptate minore fortassean, majore tamen gravitate. Neq; non extant apud Veteres Orationum hujus generis exempla æque atq; præcepta; non reperenda hoc loco tamen, cum aliò spectent. Fretus tamen hâc auctoritate, literatissimus Juvenis, SIMON FRIDERICUS FRENZELIUS, Corbusio-Lufatus, cum nuper accepisset nuntium SERENISSIMO ELECTORI BRANDENBURGICO Hæredem masculum feliciter natum, indu-

xit animum, de tanto bono publicè gratulationem instituerè, approbaturus pietatem suam & Principi; Civis & Nutritoribenignissimo alumnus. Neque enim producere in Academiam potuisset, cepta studia facile, nec sustinere ibi hætenus, nisi liberalitas Domini succurrisset. Horum primitias itaque, ut se debere jam olim intelligit probè; Ita inter hæc gaudiorum festa, & exultantis Patriæ publica studia optimè illas & opportunissimè offerri posse existinavit. Quod si cujusdam necessitudinis jura intercedunt finitimis, & fortunarum communio quædam; non alieni videbimur, qui in societatem aliquam hujus lætitiæ veniamus. Imprimis cum reputamus animis, quot Serenissimæ domus, SAXONICA & BRANDENBURGICA, quibusq; sanctissimis vinculis connexæ invicem & obligatæ. Quapropter & dedimus veniam facile petenti orandi in publico copiam; & nunc Vos adhortamur, ACADEMICI CIVES, ut recitatur ad Hor. II. postea ad sitis frequentes, & gratulantis pietatem juvetis faustis ominibus. Non uni genti nascuntur Principes magni: latè & publicè profunt, cum boni etiam fuerint. Sicuti Sol uni regioni videtur incumbere, qui tamen foecundi caloris vim simul indistincta spargit: ita Principes boni æque sibi subditos fovent, & alienis solatio sunt. Sed ut evadant existantque tales, post alia, vota etiam & bonæ preces efficiunt. Id obtinere enim à DEO possunt, ut & augeat concessas antea illustres indolis opes; & ut easdem corrumpi non sinat. P. P. Feriâ tertiâ Paschæ, anno recuperatæ gratiæ clc lvc LV.

Magnifice Domine Rector, Patres Academia, plurimum Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, Amplissimi, Excellentissimi: Spectabiles Domini Decani, Seniores Venerandi, Assessores Scabinatus & Facultatum Clarissimi, Artium liberalium Magistri Eximij: Tuq; studiosorum & gente & mente corona nobilissima, eruditissima, praestantissima!

Non maximam solum Virtutem, sed Virtutum Matrem Gratitude[m] Tulliana deprædicat Eloquentia: quid dico Tulliana, eaque humana? ipsa divina uberrimis eam elogiis afficit, quippe ex quâ, ceu Matre generosâ par soboles nascitur, & stirps latissima emicat. Undè enim, quæso, jugis ergâ Parentes pieras? undè ex naturali jure debita in Patriam, ejusdemq; Patres charitas? undè vera in Deum religio? Nonne ex gratitudine, tanquam matre ex prægnanti quodam utero gnata, excluduntur, producuntur? Etenim, quid pietas ergâ Parentes, à queis, concurrente Deo, nostra suum trahit ortum vita, quam explicita grati animi declaratio? quid charitas ergâ Patriam, ejusque Patres, qui vitæ nostræ tuentur rationem industrii, quàm pia juris naturalis exsecutio? Quid deniq; vera ergâ Deum religio, à quo, per quem ac in quo sumus, movemur ac vivimus, quam perspicua gratissimæ mentis testatio? Ex istis sanè primariis, non secus ac ex rivulo scaturienti, residuæ derivantur, virtutes omnes: Ipsæ verò ex gratitudine fonte quasi largifluo promanant. Sincerus igitur gratitudinis cultor inæstimabilem Virtutum assequetur thesaurum; Ingratitudinis contrâ, qui vitio laborabit, nefando, in totum vitiorum incurret agmen,
B eamq;

eamq; sibi conflabit fortunam, ut malum à domo ipsius, quod Sacrarum literarum minantur oracula, nunquam recedat. Sed celebrare *Gratitudinem* justis encomijs, nunc quidem instituti mei haud est. Et quanquam in argumentum eam Orationis elegeri minimè; stimulum tamen & incentivum habui ad dicendum: Hæc namq; pectoris tetigit viscera, hæc me commovit, ut Cathedram hanc indignus, quam Viri incomparabiles infinitis abhinc illustrarunt annis, & jamdum illustrant mirificè, conscendere non erubescam: Audaculum forte hoc videatur; sed hoc lubentius mihi vestra ignoscet benignitas, quod me non temeraria aliqua ratio, sed pietatis vis audacem fecit. Nimirum *Gratitudinis* dignitas, utpote unica Orationis meæ meta, contra accusantes excusantis tuebitur partes plenissimè, nec ullum Vobis reliquum aut audaciæ, aut pruritûs, arrogantiaevè relinquet vestigium. Expectatis forsitan argumenti mei expositionem? Ne in aurium vestrarum attentionem injurius, sollicitum, vestrum diutius detineam animum, sermonis mei scopum, non tam ad debitam erga Parentes pietatem, nec adeò ad veram ergà DEUM religionem (nunquam tamen extirpandas animo, & indies potiùs diligenter colendas) sed ad perennem ergà *Patriæ meæ dulcissimæ, PATRIS MAXIMI*, cultum & pietatem, collimare unicè profiteor: Ad *Serenissimum*, puto, (reverenti liceat ore pronunciare nomen) *Celsissimum* perinde ac *Potentissimum Principem* ac DN. DN. FRIDERICUM WILHELMUM, *Marchionem Brandenburgicum, S. Rom. Imperij Archicamerarium, & Electorem Septemvirum*: Magdeburgi, Prussiae, Juliae, Cliviae, Montium, Stetini, Pomeranorum, Cassubiorum, Vandalorum, , Crosnæ ac Carnoviae in Silesia *Ducem*: *Principem Halberstadiensem ac Mündensem*

sem *Burggraviū Norimbergensem, Comitem Marcæ & Raven-
spergi, Dominum Ravensteini &c. Dominum meum Cle-
mentissimum, Patriæ meæ Patrem maximum, studiorum meorum
Nutritium Optimum.* Eccui enim & vitæ & studiorum
meorum deberem rationem? Nonne *Tibi, Serenissime
Electore?* Quemadmodum enim Princeps siderum, Sol fœ-
cundo radiorum fulgore sita inferius fovet ac recreat, atq;
in fœtus varios efflorescere facit: ita & *Tu, ô Brandenburgice
Sol,* coniecisti in me benevolum lumen, & excitasti ac su-
stinuisti studia mea hætenus, ex quo Stipendium Ecclesia-
sticum, quod vocant, mihi quam clementissimè decrevisti.
Ecquid verò, *Serenissime Electore,* ecquid digni à meâ Tenui-
tate in *Tuam Serenitatem,* gratam offerentis mentem, deri-
vari potest? Me minimum *T. S.* debitorem fateor maximum:
Certè si omnes tum corporis, tum animi colligam vires,
non tamen invenero quicquam, quod referendæ gratiæ
fuerit par; non vita ipsa & studia mea: & præter ista quid
habeo amplius, quod possim conferre? Illam verò *Tuam Seren.*
humillimâ offero mente: Hæc devotissimo consecro cor-
de! Sed cogitanti mihi & ambigenti, in quâ potissimum re-
meorum gratiarum primitias *Tibi* offerrem; Explicuit com-
modè hunc æstum meum lætissimus nuntius, qui de nato
Serenitatis Tuæ Hærede masculo afferebatur. O fortunam
felicitatibus alijs præferendam! O occasionem cunctos
lætitiæ limites superantem! Expergiscere itaque, dicebam,
mussitans mea Musa, & tantam occasionem demonst-
ræ pietatis tuæ ne prætermitte, aut elabi sine: periclitare vi-
res tuas, quamvis in loco extraneo; inter hos tamen posita,
qui plausu possint juvare, & benevolentiam provehere tuos
conatus: Noli despondere animum & pro incitamento sit
poëtæ carmen:

Vt desint vires, tamen est laudanda voluntas.

Eapropter verò cordis tripudio *Principis recens natali-
talia* expone, quâ ratione poteris, & amplissimum *Glorio-
sissima Memoria Avorum atq; Proavorum stemmatis theatrum*
B 2 ingre-

ingredere devota: Examina æquà judicij lance extenellī
Principis nativitate suborti gaudij gravitatem, & ingentis
in *Rempublicam Brandenburgicam* proficientis emolumentī
præstantiam pro tuo virili explica: Tandem voti pro
omnigenâ tum corporis, tum animæ prosperitate devoti
pium Colophoni adjice calculum.

Vos *Auditores, omnium Ordinum honoratissimi*, vestræ at-
tentionis & benevolentia solitæ Favonio Orationis meæ
vela impellite, quo ratis mea, eum, quem anhelat, portum,
eò faciliori attingere valeat viâ. De quo nec ullæ menti
meæ supersunt dubitandi reliquæ, cum hoc, tam propen-
sus *Sereniss. Electoris Brandenburgici* erga studia, ejusq; cultor-
es industrios adfectus, quàm nobilissima ipsius materia
dignitas, jure quodam efflagitare videantur.

Si benè precantis candori à Numine illo provido tan-
ta assignata esset vis atq; potestas, ut nuncupata vota in ex-
optatum deducerentur effectum, non infimam hoc sortis
humanæ æstimarem felicitatem; cum & meo meliora quæ-
que impræsentiarum sponderent animo: Eò votorum
meorum tenderent nervi, in id prorumperent desideria
cordis, ut aureâ instructus linguâ Cicero, qui effinxit vim
Demosthenis, copiam Platonis, jucunditatem Socratis, è
cineribus redivivus, se mihi insinuet, & eloquentiâ suâ
natalitia Principis prosequatur. Non enim humani Orato-
ris est, de *Principibus* in summo gloria fastigio collocatis
exponere, & illustrissimæ vitæ rationem pari sermone
declarare. Divinum ingenium ista postulant, cœlesteq; os,
quale fuit in Tullio beatissimis copiis in omne genus caus-
farum redundans. Sed cum optare hujusmodi quid teme-
rarium sit, sperare autē, dementia proximum; ad te, ô *Grati-
tudo*, confugio, & tuo patrocinio fretus, quando quidem
semel in gradu isto constiti, in hunc, ut sic dicam, natali-
tiorum gaudiorum campum procurro. Rectissimè verò
ab ipso *tempore*, quo ortum sum sit felicitas patriæ publica,
capebam initium. *Sexto itaq; Februarij proximi sub horam de-
cimam, pergente ad meridiem Sole, Serenissimo Principi meo, indul-
gentissimo*

gentissimo Domino meo, & dignitatis Septemvraais, quâ fulget, & tot amplissimarû ditionum, quas possidet, natus est Heres. Salve anni tempus fertilitate tuâ abundantissima pectora nostra recreans! Salve mensis jucunditate immensa uberrimè replete! Salve dies candidissimo calculo signanda semper! Salve benignissima hora, quæ nostras tanta permulsisti mentes lætitiâ & voluptate! Salve iterum, serenaq; ac felix fulge perpetuo patriæ, nullo unquam corrupenda nubilo, non tenebris ullis obducenda. Salve iterum & ipse dies, qui cum in fastis consecratus *Dorotheæ* nomine sis, quod nobis augurium, quantumq; nomen afferre potes? Non referendum nunc est de nobilissimi hujus nominis *Origine*, nec de *personis*, quæ eo ipso condecoratæ fuerint, de *Emphasi* ejus tantum dicam. Non enim nomen in se spectatum nostro imponere *Principi*, animo meo destinatum est; cum illud sexûs fœminæ dicatum coronæ unicè sit; sed egregium ex expositione ejus elicere cœmen, idque nostro applicare *Principi*, intendo. Ecquid autem *Dorotheæ* nomen continet significandi? Nonne *præclarum a Deo expetitum donum*? Quæ igitur perfectior in nostrum cadere potest *Principem* descriptio, quod si dica in definitio, quàm longè pretiosum per tot ex sincero pectore proficiscentia vota à solâ Dei misericordiâ obtentum, & *Serenissimo Electori*, imò toti *Celsissimæ domui Brandenburgicæ* oblatum donum! Non enim nostra id promeruit probitas, aut rectè agendi ratio, cum pœnas potius justas, adeoque infinita adversa delictis accersiverimus nostris, sed sola Dei misericordia intercessoris sustinens partes, à divina illud nobis extorsit precibus justitiâ donorum omnium eminentissimum donum: O inenarrabilem Dei bonitatem! O donum *Illustrissimæ domûs Brandenburgicæ* pretiosissimum! Sicuti autem ea debet esse donorum ratio, ut æquo offerantur mentis calculo, nec à donante ad suas revocentur manus, sed donati proprio consecrentur commodo: Pari ratione cœlicam veneror misericordiam, ut donum hoc inæstimabile jam jam concessum *Serenissimo Electori* in efficacis animi refrigerium, toti *Celsissimæ*

ma domui Brandenburgica in summum Reipublicæ emolumentum in constanci prosperitatis gradu tueatur, conservet. Sed non prætereundum & illud est, quod ipso hoc die, quo in *novello Principe* cœleste nobis contigit bonum, & ipse *Serenissimus Parens* est natus. Non hoc fortuito casui, non certis syderum adscribendum motibus est: à dispensatione & ordine benefici Numinis hoc totum venit; Ut caperemus augurium expectandum à *FILIO*, quod maximo omnium bono hæcenus præstitit *PARENS*, præstabitque deinceps in longos annos, ut, inquam, vivendi contulit causam, Et & imperandi præbeat exemplum. Diximus de *natali tempore*: nunc de *Origine ipsa & stirpe* reddendum est. Sed sive ad *Serenissimum Dn. Parentem*, sive ad *Gloriosissimæ memoriæ Avos & Proavos* lumina rationis meæ flectam, virtutesque *Eorum* ac gestas res, toti orbi decantatissimas, vultem mente, hæreo dubius & ambigo valdè, quid primum omnium, quid altero, tertiove loco recenscam? Tot maximæ enim ingenij hîc animique dotes, tot illustrissimæ virtutes concurrunt, & velut contendunt inter se ac certant, ut dirigere atque componere ordine, iudicio maximo etiam præditis difficile sit: laudare verò ex meritis nec eloquentissimi possint. Audendum tamen aliquid est, & si quantæ ipsæ sunt, exprimere earum effigies non licet, in parvo orbe tamen repræsentare illarum imagines, fraudi non erit. Si licitum itaque mihi est, *Celsissimum DN. PARENTEM, ELECTOREM BRANDEBURGICVM, Dominum meum Clementissimum* flexis accedo genibus, *CUJUS*, dum illustres contemplor *Virtutes*, earum eminentia longè superat ingenij mei humilitatem. Quemadmodum enim Sol, unicus mundi oculus, splendidam suam lucem per omnes mittit mundi plagas, stipatus innumerâ syderum abundantia: Ita *Illustrissimus Sol Brandenburgicus* per omnes undiquaque terras tantum evolutum spargit lumen, ut tam felici & copiosa facundiâ nemo sit, qui rationes earum & species digno eloquio vel adumbrare saltem valeat. Ego, si pace vestra id fieri potest, *Hospites omnium Ordinum honoratissimi,*

simi, id sumam in præfenti mihi, ut unâ ex illis infinitis sele-
 ctâ, reliquarum omnium in eâ monstrâsse compendium,
 quoddam, videar. Quanta *Justitiæ* sit dignitas, ex Veterum,
 quibus eam ornatam dederunt, constat elogijs: adeò, ut si-
 ne *Justitiâ* ne ipsum quidem Jovem rectè imperare posse,
 asseveraverint. Eapropter meritò, teste veritate & experi-
 entiâ, JUSTITIAM, ut pote ipso Hespero atq; Lucifero pul-
 chriorem Æellam, SOLI quam proxime adjungo BRAND-
 DEBURGICO, cum luculentas *Justitiæ* quotidie emittat
 radios, iisdemque totam *regionem* dirigat *Brandenburgicam*:
 quam recto enim *justitiæ* tramite in Consiliis magna impor-
 tantibus incedat, Reipublicæ evidens probatum exhibet
 incrementum? quam justo studia prosequatur adfectu, cer-
 ta eaq; insignia iis munificè expediendo præsidia, Eorum
 cultores grato testabuntur pectore? quam alacri denique
 animo in libellis supplicibus benigno susceptis vultu, non
 habito personarum respectu, vires *justitiæ* suæ exserat lar-
 gas, singuli *Brandenburgicis regionibus* addicti, unanimi elo-
 quuntur ore, & experientia confirmat quotidiana. Sanè
 Virtus *Principi* admodum necessaria, sine quâ nihil in im-
 perij administratione laudabile efficitur; quâ remotâ, regna
 nihil aliud sunt, quam magna latrocinia. *Hæc* virtus est,
 quæ Trajanum *justitiæ*, ac juris humani diviniq; tam reper-
 torem novi, quam inveterati custodem, perpetuâ nomi-
 nis celebritate maectavit: hæc Aristidem evexit: hæc Ro-
 mani Imperij vim ad summum transtulit apicem: Ea ipsa
 SERENISSIMUM ELECTOREM ad coelicas evehet se-
 des, & divino maectabit honore. Ea memoriam ipsius à ca-
 ducæ oblivionis immunem præstabit corruptione, & im-
 mortalitati seridò commendabit: Quales enim actiones,
 tale earundem præmium: cum verò Virtus quædam divi-
 na res sit, templisq; ob eam causam & aris culta veteribus;
 idcirco ejus Cultores eximij supra homines habendi meri-
 tò sunt, eorumq; fama & gloria propaganda ad posteros &
 commendanda. Quid nunc de AVO, de *Proavo*, *Abarvoq;*
 & cæteris *Principis parvuli Auctoribus* maximis dicam? Quas

ut referre justis elogiis non possum, ita eminentissimæ
quemq; caractere virtutis suæ insignitum producam.
Quanta igitur AVI TUI, GEORGII GVILIELMI Glo-
riosiss. memoria, Serenissime Pustio, prudentia fuit, quæ nihil
aliud est, quam notitia rerum eventuumq; ac rectum ju-
dicium de iis, ut intelligere possis, quæ conducant aut noce-
ant, quæ sequi aut fugere contra, ac cavere oporteat?
Quanta clementia Proavi JOHAN-SIGISMUNDI, quæ in
quamcunq; pervenit domum, eam felicem, tranquillamq;
reddit? Quanta JOACHIMI FRIDERICI Abavi Tui pie-
tas: quæ sola & hujus & post futuræ vitæ felicitatem pro-
mittere habet? Quanta in Atavo JOHANNE GEORGIO
Sapientia, quæ nihil majus in rebus humanis? Quid nunc
de summâ autoritate JOACHIMI Secundi, virtute & felicitate
partâ, commemorem? Quid de Scientiâ juris atq; doctrinâ,
quæ JOACHIMUM I. Illustrum fecit? Quid de facundiâ JO-
HANNIS, quæ Ei Germani Ciceronis dedit cognomen? Ne-
dum de Strenuitate ALBERTI, acerrimaq; Virtute, ex quâ
Achilles Teutonicus appellatus est; Neq; de Fortitudiue FRI-
DERICI II. quæ Ei ferrati peperit nomen; Neq; de Magna-
nimitate FRIDERICI I. quicquam dixi. Hic ille FRIDERI-
CUS est, qui primus in gentem tuam Sceptrum Imperij
intulit, & Septemviralem dignitatem TIBI fecit deberi.
Adolesce feliciter, tot maximorum Heroum Sanguis, adole-
sce, inquam, atque ingrediere olim hoc gloriosissimorum
auctorum Tuorum gloriæ virtutumq; amplissimum thea-
trum; Et ad majorum illustria decora propriarum dotium
adjunge splendorem! Sic crescent nostra quotidie gaudia,
& Tuis ab auctibus incrementa sument. Nunc de infantiâ
Tua lætamur, mox de adulta ætate, & virtute plena trium-
phabimus. Cum simul & PATRIS canitiem & Tuam viri-
ditatem amabimus, & cum Prudentiâ GENITORIS, Gnati mi-
rabimur alacritatem. Nolo priora vulnera nostra tange-
re, & in prioris luctûs redire memoriam, quem præmaturus
in infantiâ discessus Fratris Tui antecessoris peperit. Eva-
nuere nubila omnia, ex quo hic amœnissimus lætitiæ Lu-
cifer

cifer exortus" nobis. Reuertimini igitur mansuræ lætitiæ
 præcones publici! Exequimini debitas officij vestri vices, &
 in honorem *Nati Domini* omnes periclitamini vires! intona-
 te tubæ, & modulamini generosos concentus. Amœno
 movemini instrumenta cujusvis generis tactu, & devotam
 benigno Numini offerte Symphoniã, debitas pro maximo
 dono ei consecrantem gratias! Accingite vos ignivomen-
 tia jacula ad exhibenda in libero aëris expanso spectacula
 grata! Phalaricæ hilares celebrate choreas! Tormenta gran-
 dem dispargite sonum, quò felicitas nostra omni innotescat
 terrarum parti! Lætamini & natalem *Principis* festivum ce-
 lebrate; Edito namq; in lucem Domino atq; possessore uti-
 mini! qualis autem rerum conditio, possessoris certitudine
 expertium? Nullius momenti, & nulli destinatæ usui. Vos,
 PARENTES SERENISSIMI, ardentia cordis testamini tri-
 pudia, cum *Filium* longo exspectatum desiderio, *Heredem*
 unicum, felicissimis obtinueritis manibus: Amplectimini
Eundem brachijs vestris celsissimus, suaves amoris paterni
 indefinenter in ipsum directos tenete radios, & oscula figi-
 te labris Ejus amabilia! Et Tu, *totâ Illustrissima Domus Brande-*
burgica flexis natum excipe *Principem* genibus & lætitiæ atq;
 observantiæ servitia nato exhibe infallibilia! Tu quoq; *augu-*
stissima S. Romani Imperij sanctitas amoris atq; favoris rivulos
 in cunabula Celsissimi Principis derivare, ne dubites, taliq;
 novellum *Principem Tuum* benevolentiam complectere, qua-
 li *serenissimum Dn. Parentem, Archicamerarium Tuum* meritis-
 simum prosequeris jure, quippe qui de statu Tuo conser-
 vando plus quam herculeos labores perfert. Vos deniq; *Vr-*
bes, & Regiones & Nationes famigeratissimæ *Principem* ovan-
 tes suscipite, & vestri officij memores *futurum* veneramini
Dominum: Tu *Marchia*, inquam, Tu *Magdeburgum*, Tu *Prussia*
 Tu *Julia Cliviaq;* Vos *Montes*, Tu *Stetinum*, Vos *Pomerani*,
Cassubi, Vandali, Tu deniq; *Crosna, ac Carnovia in Silesiã*, osculã-
 niteneram *Vestri Ducis* manum in fidei invictæ pignus pe-
 renne. Tu splendissima Urbium *Norimberga*, debitum *Tuo*
Burggravo consecra sincerè honorem. Tu *Haiberstadium ac*
D Munda

Munda justam Principi Tuo reverentiam constanter præsta!
Tu Marca & Ravensbergum obedientiam sancte promissam
Comiti Tuo declara ingenuè! Tu Ravensteinum observantiam
erga Dominum Tuum fove sempiternam. Et tu Berolinum,
Marchia ocelle, venerare depositum tam grande, quæ tantâ
à bonitate divinâ donata es felicitate, ut Principem exopta-
tissimum in hanc mundi ederes lucem: Magnum Ens
est, & de quo gratulandum Tibi meritò: quippe cui soli
contigit, infantem Principem excipere primum, Eiq;
incunabula dare. Omnes Celsissima Brandenburgicæ Domui ad-
dictæ Vrbes, Regiones Nationes, verè de nato Principe jubilate,
ovate, exultate: Tantus enim, utilitatis è natalitijs I-
PILLS exortus est fons uberrimus, quantus cancellis lingvæ
circumscribi nequit. Quam nunc se erigit Electoratus Bran-
deburgicus? quam spei haurit fiduciam? Cum fulcrum atq;
subsidium habet, cui securitas sua innitatur. Diutissimè vi-
vat Serenissimus Elector, & seris annis veniat dies, quæ statio-
ne mortali ipsum absolvat; si contigisset tamen, ut sine suo
hærede decederet, putetne quid tristius & luctuosius in Mar-
chiam totam potuisse expetere? Rarò feliciter satis mutan-
tur Domini: Et nescio quomodo omnis fermè suspecta est
novitas. Tuæ igitur Serenitati potentissime Elector, submisso
animi cultu gratulor, quod EANDEM jucundas Parentis iusti-
nentē partes, in summâ felicitate cernam; serio effuso voto,
ut maximè delectabile atq; proficuū Parentis nomen non
in hoc solum Gnato exprimat, sed in sequentibus pluribus
idē mereatur, latissimeq; diffundat stirpē, neq; à filiis tantum
Genitor, sed à Nepotibus quoq; Avus ac Prôavus salutetur.
Tuæ SERENITATI quoq; Eminentissima Principis Genitrix,
himillima gratulor mente, quod functa molestijs uteri, fun-
cta laboribus partūs feliciter teneat pignus, à cujus salute
ac incolumitate tot populorum status atq; felicitas pen-
det. Magnum quoddam & plenum discriminis parere est.
Itaq; apud Tragicum Hecuba, Priami Trojanorum Regis
Uxor, experimentis edocta, exclamat, ter sese cernere in ar-
mis, quam eò semel defungi. Lætor itaq; serenissima prin-
ceps

*ceps, tot evasisse pericula omnia, quæ aliquando cum partitudine esse conjuncta solent, & auspiciousimum experimentum fecunditatis dedisse iterum. Maçte felicitate istâ & florem ætatis Tuæ pluribus æque felicibus puerperijs redde insignem! Devotus jam Tua accedo iucunabula, CELSISSIME PRINCEPS recens nate, Heres exoptate, splendida Electoratus Corona! quænam efficaciora amoris indicia ex Illustrissimorum Parentum cordibus in Tua tenella Corporis membra prodire possunt, quam Vota? quænam excellentiora observantiæ argumenta ab Urbium, provinciarum atq; Nationum agmine in divinam animæ Tuæ culturam derivari possunt, quam Vota? quænam digniora gratitudinis fundamenta in Tuam serenitatem à meâ tenuitate proficisci possunt, quam vota? Vota namque devota ad coelicam missa omnipotentiam, cum summo revertuntur pondere, quod metam illorum pertingit felicissimè. Hæc sumptâ fiduciâ, SERENISSIMI PARENTES, ô Princeps amabilis, de suo vigore tenello corpori Tuo valetudinem spondent & firmitatem, precanturque, ut adolescas, ut duces feliciter, & ut Pœtæ loquuntur in Pylios annos superes, maximo totius Celsissimæ Domus Brandenburgicæ incremento! PARENTES S. R. IMPERII SANCTITAS sequitur, hunc Voti deponens thesaurum, ut Vita Tua vivum serenissimi Dn. Parentis, Avi, Præavi, Abavi, & reliquorum Majorum Gloriosissimæ memoriæ Virtutum sistat exemplar! Proximè, sed longo intervallo proximæ Urbes regiones & Gentes Brandenburgicæ vota consecrant. Quarum quæq; alicujus Virtutis, quæ insignita in majoribus Gloriosis memoriæ fuit, gemmam offert. ER. MAGDEBURGUM accedit, votum afferens *Justitiâ*, cum eâ ipsâ regnum stabiliatur, si nempe Magistratus in se, inq; alijs jus & æquitatem servet. PRUSSIA consecrat Tuo animo *Prudentiam*, hæc n. sola præit in actionibus suscipiendis, & ducit ad rectè faciendum. JULIA, CLIVIA & MONTES vovent *Clementiam*, illa siquidem Principis propria Virtus est: majore namq; in eos propendemus affectu, qui leniter imperant, qui pauca agunt vi, & invenire bonos, quam facere malunt. STETINUM & POMERANIA debitam menti exhibent *pietatem*, quæ unicè dirigit Virtutes, & sola stimulos ad earum cultum addit ardentem. CASSUBI apprecantur *Sapientiam*, cum illa consilia ingerat sana, & perceptas penitus, & pertractatas res humanas habeat, nihil admiretur, cum acciderit, nihil antequam evenerit, non evenire posse arbitretur. VANDALI TIBI dedicant *antoritatem*, præclarum namq; DEI donum est, cum subditi & exteri simul*

honorificam de Principe Ejusq; statu concipiunt opinionem.
 CROSNA acCARNOVIA inSilesiâ animum ornatum doctrinâ
 atq; jure optu cū rectè judicetur, non posse regi populum absq; do-
 ctrinæ & adjumentis Virtutis, quæ ex libris doctorum hominum,
 possunt haberi certissima. NORIMBERGA debitum nuncupat
 Votum *Eloquentiæ*, illa n. in tribunalibus vim suam atque Virtu-
 tem potissimum exercet; HALBERSTADIUM AC MUNDA
 omnigenam gratulatur *felicitatem*, cum ejus vis ad promovend-
 dam Principis auctoritatem multum præstet. MARCA & RA-
 VENSBERGUM fortitudinem, Principi n. maxmè decorum est, se-
 se invictum præstare, RAVENSTEINUM denique *Magnanimita-
 tem* TIBI Princeps lætissime, attribuit ex dolendam, non n. Prin-
 cipis est, moveri terroribus, & terga fortunæ vertere: sed stare in
 gradu, & quæ eveniunt ita ferre, ut nihil à dignitate Principis rece-
 dat. Postquam igitur *serenissimi Parentes, amplissimæ vrbes,
 provinciæ atq; Nationes celeberrimæ* calida effuderunt vota in re-
 cens nati *Principis* sinum, tum pro corporis incolumitate, tum
 pro animi dotibus, quid restat aliud, quam ut ego quoque arre-
 pam trepidâ reverentia plenus, & *Gratitudinis* meæ inolvam
 votum? TE igitur omnia regens & moderans Numen obtestor
 supplex ac rogo, ut *Serenissimorum Parentum, nobilissimarum ur-
 bium, Provinciarum atq; Nationum* vota devota per illam immen-
 sam clementiam tuam certa rataq; facias, plenosque atque felices
 ijs aspires eventûs: Tantumque ex eo, nunc quidem IN PAR-
 VIS POSITE CUNIS, SED REBUS MAXIMIS OLIM DEBITE PRIN-
 CEPS, TIBI accedat gloriæ, quantum indè ad nos redunda-
 turum felicitatis. VIVE & VIGE: DEUS TE SERVET! Tuq;

ô tota adeò Brandeburgica Domus, FLORE &
 VIGE! DEUS TE SERVET!

D I X I

ULB Halle 3
004 527 771

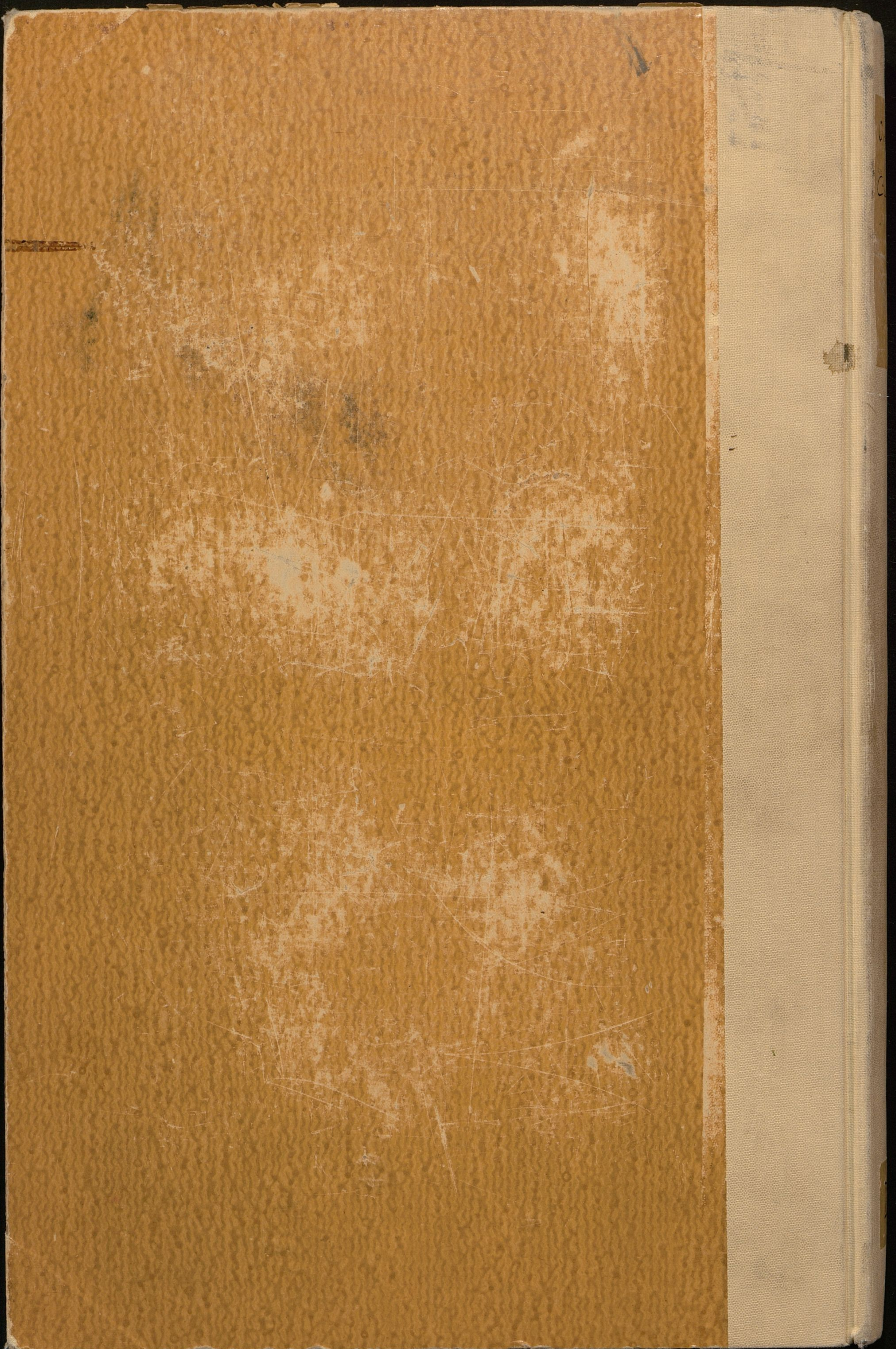

TA → OL

Nur M, 27, 28 verknüpft

VD 18
VD 17

SOLENNE GRATULATORIUM,
SERENISSIMO AC POTENTISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO, DOMINO

FRIDERICO

GUILIELMO,

MARCHIONI BRANDENBUR-

GICO; SACRI ROM. IMPERII ARCHICA-

RARIO ET ELECTORI SEPTENVIRO,
Magdeburgi, Prussiae, Juliae, Cliviae,

Montium, Stetini Pomeranorum, Cassubiorum, Vanda-

lorum Crosnaeq; ac Carnoviae in Silesia DUCI, PRINCIPI Hal-

berstadtensi & Mündensi. BURGGRAVIO Norimbergensi,

COMITI Marcae & Ravenspergi. DOMINO

Ravensteini &c.

DOMINO SVO CLEMENTISSIMO.

INSTITUTIONIS SUAE OPTIMO, MAXIMO.

Cum EI

Natus HAERES MASCULUS esset,

devotissime institutum, peractumq; publice Witte-
bergae Feria tertia Paschatis

SERENISS. CELSITUD. EJUS

Alumno subjectissimo

SIMONE FRIDERICO FRENZELIO

Cotbusio-Lufato.

Charactere JOHANNIS RÖHNERI Academ. Typographi
ANNO M DC. LV.

chieden!
;rmieden.
lein das Licht
ht.
len
feh
n/
dier
int
ene
glig
e G
cke.
den
M
E
rbi
n e
ht b
H
rn

